

Krzyk w ciszy

Usłysz, tak cicho jest.

Pozwól się objąć jego dotykiem

Choć ciało nie mówi,

w dramacie bezradności,

tylko to mu pozostaje.

W milczeniu, gdzieś w samotności

pragnie ciepła.

Skulony w kącie życia

duszą woła z utęsknienia.

Błąka się, szuka miłości.

Dźwiga na barkach serce z kamienia.

Niżej i niżej głowę pochyla.

Choć krzyczy, lecz głuchy to krzyk.

Smutku łzy niesie, bez zrozumienia

srebrzystą ściełając drogę

ku iskierce nadziei.

Czy zdążysz? Czy usłyszysz?

Jak wiatr przeminie, cichy pomruk wśród kniei,

a później zamilknie na wieki...

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Luzak123, dodano 14.01.2019 08:14

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.